

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 3. S. Dunstanus Archiepiscopus Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

pastor tot populis in fide erudiendis non sufficiat. Item volumus, ut census & decimæ omnium populorum, qui pia Imperatoris opera baptizati fuerunt, aut Successorum ipsius cura baptizabuntur, Ecclesiis Magdeburgensi & Merseburgensi, & cuicumque alteri, si e re Ecclesiæ visum fuerit, conferantur. Præcipimus Archiepiscopis Moguntino, Trevirensi, Coloniensi, Salisburgensi, & Hamburgensi, ut ad istarum Ecclesiarum foundationem omnibus viribus operam jungant. Si vero Deo adjuvante & potentia Imperatoris vel Successorum ipsius Sclavi in vicina regione habitantes ad Sacra Christiana perducti fuerint, Ecclesias Cathedrales in locis, ubi commodum fuerit visum, constituent, quarum Episcopi ab Archiepiscopo Magdeburgensi consecrentur, & sint ipsius Suffraganei. Hæc Bulla duodecima Febr. Indictione quinta, anno Pontificatus Joannis septimo, Ottonis Imperatoris primo, nempe anno Salutis nongentesimo sexagesimo secundo data est. At effectus non ante annum exinde sextum secutus est.

§. III.

S. Dunstanus Archiepiscopus Cantuariensis.

Eodem ferme tempore S. Dunstanus, Archipræsulatum Cantuariensem

Sup. l. LV.

§. 29.

Hist. Eccles. Tom. XIII.

Cc con-

Sæculum X. consecutus Romam venit, petens Pal-
 A. C. 962. lium. Post mortem Regis Edmundi an-
 no 946. a Sicariis occisi, Edredus ejus
 frater & Successor, piissimus Princeps,
 Dunstanum Abbatem magno in pretio
 habens, commissa ei Thesauri & Tabu-
 larii custodia, ejusdem consilio in per-
 tractandis Regni negotiis utebatur. Cu-
 piebat etiam, ut Episcopatum Vintonien-
 sem, Elfego defuncto, Dunstanus susci-
 peret, & Rege jubente Regina mater
 eundem ad subeundum Episcopale mu-
 nus permovere omnibus viribus conata
 est; sed tunc S. Abbatis honorem recu-
 santis constantia expugnari non potuit.
 Rex Edredus anno nongentesimo quin-
 quagesimo quinto e vita decedens
 Successorem habuit Eduinum nepotem,
 Principem juvenem, necessaria pruden-
 tia destitutum, omnia cupiditatibus suis
 indulgentem, & juvenum sequentem
 consilia. Viros divites, præsertim si pii
 essent, bonis suis spoliabat, & e patria
 proscribat. Ecclesias expilabat, Reli-
 gionem vilipendebat, civitates exactio-
 nibus vexabat. Quin & sanguine sibi
 conjunctos ipsamque Reginam aviam
 suam pessime habebat, & effrenata licen-
 tia in libidinem ferebatur. S. Dunsta-
 nus in vitia ruentem sustinere conatus,
 ubi monita sua contemni cognovit, ad
 monasterium suum Glastoniense se re-
 cepit. Nihilo.

Vit. n. 21. 22.
 Sæc. V. Ben.
 n. 23. 25.

n. 26.

Nihilominus interfuit Sacris, cum inungeretur Rex juvenis, qui ipsa die relictis Episcopis & Proceribus, quibus cum convivio assederat, derepente in conclave se proripuit, ut cum pellice, cui adsueverat, libidinaretur. Pudor & dolor subiit Præsules, quod usque adeo despicerentur, suasitque Odo Archiepiscopus Cantuariensis, mittendum esse ex viris Ecclesiasticis aliquem, qui Regem reduceret. Nec mora ad hanc legationem obeundam deligitur Dunstanus Abbas, comitante quodam Episcopo ejus propinquo. Ergo Dunstanus cubiculum intrat, vi adhibita e complexu nefandæ meretriculæ raptum Regem corona, quam deposuerat, iterum redimit, & in conspectum Odonis reducit. At femina amore insana & vindictæ cupiditate ardens quieti caput non dedit, prius quam Regem ad Dunstanum in exilium mittendum impulisset. Primo itaque Edictum edidit, quo omnibus monasteriis Bona auferebantur, misit deinde Glastoniam mandatarios, qui conscripto rerum omnium, ad istud Monasterium pertinentium, commentario, Dunstanum e medio monachorum, amicorum pauperumque misere ejulantium rapiunt. Ipse conscensa nave trajecit in Flandriam, ubi a Comite perbenigne exceptus, ad Monasterium S. Petri Gandavi tunc temporis

Sæculum X.
A. C. 962.

n. 27.

vit. Od.

n. 12.

S. Dunstanus
exul.

Sæculum X. ris piorum virorum frequentia & litera-
A.C. 962. rum studiis celebre se contulit.

vit. Odon.
n. 13.

Interim Odo Archiepiscopus, cum Rex juvenis increpationibus ejus non acquiesceret, armatis in Regiam immis- sis, mulierculam, quam præ ceteris Rex deperibat, abstrahi jussit, moxque in fa- cie deturpatam ac candenti ferro nota- tam in Hiberniam devehit. Sed cum post aliquod temporis spatium in An- gliam rursus navigasset impudens scor- tum, & Glocestriam venisset, ab Archi- episcopi hominibus comprehenditur, & accisis poplitibus post post paucos dies misere exanimatur. Tanta erat Archi- episcopi potentia & severitas.

vit. Dunst.
n. 28.

Ipso Eduino Rege, cum tolerari non posset, expulso, fratrem ejus Edgarum anno 957. omnes Regem proclamant. Is paucis exinde diebus, Comitibus totius Regni sui convocatis leges injustas a fra- tre suo latas retractavit, & cuncta per- peram acta emendavit. Dunstano Ab- bati ab exilio honorifice revocato majores quam Antecessores sui honores exhi- buit, qui haud diu post vacante Ecclesia Vi- gorniensis ad subeundum onus Episcopale a Rege compulsus Cantuariam Ordina- tionem accepturus venit. Præsentem Odo Archiepiscopus & amicum latissi- mus consecrat. Sed ecce, cum pro Ri- tu Ecclesiastico in precibus Dunstanum,
Episco-

Episcopum Vigorniensem, nominare de-
 buisset, eum Archiepiscopum Cantua-
 riensem appellabat, ac si ipsum in sua Ec-
 clesia Successorem ordinaret. Putarunt
 circumstantes id errore linguæ fieri, mo-
 nueruntque Ordinantem, ipsum in no-
 mine Ecclesiæ falli; quibus ille: *Scio,*
fili mei! scio quid Deus in me operetur.
Nam iste quidem me vivo Ecclesiam Vi-
gorniensem reget, sed me ad Patres trans-
lato toti Angliæ præerit. Tum Episco-
 po Londinensi mortuo Rex Edgarus, ci-
 ves, primique illius civitatis vehemen-
 ter instabant, ut & hujus Ecclesiæ Regi-
 men acciperet, ipsoque auctoritatem Ca-
 nonum objiciente prohibentium, ne duæ
 Ecclesiæ uni Pastori committerentur, ad
 eum permovendum attulerunt, S. Joan-
 nem septem Ecclesiis eorumque Episco-
 pis præfuisse, & S. Paulum omnium Ec-
 clesiarum curam gessisse. Quibus ratio-
 nibus victas manus dedit Dunstanus;
 quasi vero Missio Apostolorum prorsus
 singularis ad commune Regimen Eccle-
 siæ disponendum in exemplum trahi de-
 beret. Ergo ambas Ecclesias Londinen-
 sem & Vigorniensem tanquam utriusque
 Episcopus rexit.

Sæculum X.
 A. C. 962.

Cum Odo Archiepiscopus anno non-
 gentesimo sexagesimo primo, quarta Ju-
 lii decessisset, postquam rexisset Eccle-
 siam Cantuariensem annis viginti, Sancto-

vit. Od. n. 15.
 vit. Dunst. n. 32.

Sæculum X.
A. C. 962.

rum numero postea adscriptus, rogavit Rex Dunstanum, ut defuncto se subrogari pateretur, sed persuadere non potuit. Ipso igitur Dignitatem recusante Elfinus Episcopus Vintoniensis Proceribus, virisque in palatio Edgari Regis auro dato corruptis obtinuit, ut sibi Dignitas, quam longo tempore ambierat, obtingeret. Sed itinere Romam suscepto, gravi inter Alpes frigore correptus interiiit. Rex iterum Dunstanum urgere, ut Sedem Cantuariensem conscenderet, eoque iterum renuente eligitur Berthelinus seu Birthelmus, Episcopus Dorsetensium vir bonus, sed rebus gerendis impar; unde post pauculos dies a Rege ad Episcopatum suum non sine verecundia redire iussus est. Tumque Rex tertio ad Dunstanum convertitur, qui omnium Episcoporum Regisque precibus tandem superatus consensit, & abjecta omni mora Romam profectus est, ubi Joannes Papa Pallium cum epistola consueta, Episcopi officia continente, ei tradidit. Et Epistolam quidem sua manu Dunstano porrexit, Pallium vero in Altari S. Petri positum accipere iussit. (*)

Sac. 5. Act.
p. 658.
tom. 9. Conc.
p. 641.

§. IV.

(*) Aus diesem und aus dem, was folget, erhellet, daß Joannes XII. für einen rechtmäßigen Pabst überall gehalten worden. So ungefittet aber